

1921-02-04

AFSENDER

Alf Rolfsen

MODTAGER

Axel Salto

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Norsk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er skrevet i flere omgange med flere dage imellem, jf. s. 2 nederst.

Generel kommentar:

Rolfsens konkurrenceforslag nåede frem, det fik en præmie, men det var Per Krohg, der vandt konkurrencen om udsmykning af Sømandsskolen i Kristiania.

Bønnelyckes digt må hentyde til Emil Bønnelycke: "Vilde Violinister", trykt i kataloget til De 4's første udstilling, der åbnede nytårsdag 1921 i Den frie Udstillings bygning.

Bønnelyckes artikel "Ung dansk Kunst" stod i Politiken 2.1.1921 sammen med digtet, Oluf Thomsens kronik ""De Fire"s Udstilling i "Den Frie"" i samme avis 14.1.1921, mens Sybergs anbefaling ""De Fire"" fulgte 15.1.1921.

Under udstillingen blev flere af Karl Larsens malerier og Axel Saltos store komposition "Kæmpende heste" udsat for hærværk.

Afsendersted:

Cava dei Tirreni

Modtagersted:

Frederiksberg

Omtalte personer:

Emil Bønnelycke

Ingrid Rolfsen

Kamma Salto

Fritz Syberg

Oluf Thomsen

Arkivplacering:

Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Alf Rolfsen, der er i Italien, skulle have skrevet for længst, men har været optaget af konkurrencen om udsmykning af Sømandsskolen i Kristiania. Han lykønsker De 4 med udstillingen. Det vil interessere ham at høre om det økonomiske resultat, og han ville ønske, den kunne komme til Kristiania. Bønnelyckes digt fandt han rædselsfuldt, Thomsens kronik og Sybergs anbefaling derimod gode. Videre fortæller han om sin tur til Paestum og sine rejseplaner.

TRANSSKRIFTION

Cava dei Tirreni,

4-2-21

Kjære Salto!

Jeg har alt saare længe villet skrive til dig - nytårets fortrinlige anledning glap mig av hænderne fordi jeg ved den tid var i et saa haardt pres av arbeide - det faldt mig nemlig ind i den ellefte time at delta i en stor utsmyknings-konkurrance (sjömandsskolen i Kristiania) - som blev utskrevet for over et aar siden og hvis indleveringsfrist var 15de januar iaar. Opgaven var omfattende og vanskelig (rummene var nemlig uhört slette). Jeg utarbeidet i löpet av 1½ maaned et utkast som ikke har nogen utsigt til at vinde - men som du sa, man faar fart i sig av at komme til Italien og föler nödvendigheten av at faa noget fra haanden selv. Jeg hadde forresten tilslut den vanskelighet at det ikke var mulig at faa sendt det hjem - i samfulde tre uker reiste der ingen kurer fra den norske legation - og jeg var tilslut nödt til at klippe det op i smaabiter og sende det som brev. Jeg har til dato ingen kjendskap til om det naadde frem til bedömmelse. - Som du ser befunder jeg

mig et merkelig sted idag - i Cava dei Tirreni, en likegyldig by klods nord for Salerno. - Vi reiste nemlig den 20de januar til Sicilien - som var en storartet oplevelse. Vi var sammen med Mogens - Else bor i Assissi men skiltes fra ham i Grigent - han reiste direkte hjem over Palermo igjen - vi tvers gjennom öen til Taormina som er beliggende ved Etna, en vulkan du sikkert har hört om. Der var nærmest pittoreskt samt mondænt. Inat haar vi saa reist op gjennom Calabrien og befunder os nu paa ovennævnte sted - det er nemlig nærmeste utgangspunkt for reisen til Paestum, hvorhen vi drager i morgen. Min kone er beskjäftiget med en dödlignende sövn - hun har nemlig feiret Sicilien med en stærk og vedholdende mavesjau, hvilket i længden ikke virker stimulerende.

Nu har jeg altsaa fylt et par foliosider med mig selv og husstand uten at være kommet til det væentlige: din utstilling og de andres. Tillykke med

den! Det var jo kun spredt hvad jeg fik tak i om den i skandinavisk forenings læseværelse - men en stor succes mener jeg at kunne udtrage av hvad jeg fandt. -

Ak nu er der atter rundet vand i havet, det er mange dager siden sist og jeg er begyndt at skrive med tusch, hvilket er ulæselig.

Uforlignelige ofre og en otte timers automobilreise paa en vei av skikkelse som en overmaade bred kloak, en kjede av mandsdype gryter med lort i - förte mig til Paestum. Men jeg hadde sat mig i hodet at jeg vilde se Poseidon-templet, som er det best bevarte doriske tempel som findes; og jeg angrer ikke. Vi er nu i Neapel, vi har set golfen fra hotel Bertolinis terrasse mens makelöse lyn raslet over hele himlen. Resten av tiden har vi tilbragt i museet, som jeg er aldeles beruset av. Idag saa jeg Alexanderslaget, det var en stor oplevelse. Det er i enhver henseende et av de störste mesterverker jeg har været ute for. En fem-seks av bronzerne er ogsaa mange landes reiser værd. Vi blir her kun to dager til og reiser saa tilbake til Rom. Efter en kort rast der gaar vandringen videre - Assissi, Perugia, Orvieto, Arezzo, Siena - Firenze, hvor vi har tenkt at bli boende en maanedes tid. Saa nordover gjennom en hoben byer - hjem over Paris og forhaabentlig London. Det blir en lang tid uten at gjøre noget med hænderne, men deilig er det at reise, og jeg synes hver eneste dag her er nödvendig for mig, jeg vilde ikke byttet bort nogen. Först til sommeren begynder jeg altsaa at male igjen, jeg glæder mig daglig til det ogsaa men er forberedt paa at det blir meget vanskelig den förste tid.

Atter et folio-inds kud om mig selv! Det ser nærmest ut som om jeg vilde gaa utenom utstillingen, men det motsatte er i höi grad

tilfældet. Jeg har tænkt meget paa den. Det skulde interessere mig meget at faa höre om hvordan den er gaat ökonomisk - men tidene er jo desværre ikke videre stemt for malerikjöp i större stil.

Med hensyn til pressens omtale av utstillingen haaber jeg ikke du bliver sint naar jeg synes at Bönnelyckes digt var aldeles öredövende rædselsfuldt og at det paa en uheldig maate virket tilbake paa hans artikkel. Saameget mere glæder dr. Thomsens kronik mig - og navnlig Fritz Sybergs opsæt, som vel nok var det betydningsfuldeste overfor publikum. Men hvad var det for nogen dyr som hadde skaaret i stykker billederne? Ogsaa dette vil jeg gjerne höre om. - Jeg vilde i meget höi grad önske at vi kunde faa denne utstilling til Kristiania, hvor den i höi grad trængtes - men jeg vilde jo nödig det skulde ske för til hösten. Jeg kunde i saa tilfælde muligvis være noget til nytte, selvom min position i Kria. ikke netop kan betegnes ved ordet almægtig. Jeg vil dog ingenlunde være den som opmuntrer alt for stærkt til dette, da det sandsynligvis kun vilde bli en

utgift - chansen til salg hjemme for öieblikket er under nul.

Desværre kommer jeg ikke hjem over Kjöbenhavn og træffer dig -
saameget mere paakrævet er det at du river av dig et brev i ny og næ,
ihvertfald i ny. Det er best at adressere det til fru Bovet, Piazza del Popolo
18, Roma, saa faar jeg det nok.

Hils Kamma mange gange fra mig. Ingrid ber mig hilse mangfoldigst.

Din

Alf R.

[tilføjet med blyant]:

Alf Rolfsen

(norsk maler)

Cava dei Tirreni,
4-2-21

Kjære Sæto!

Jeg har æt saaa lange villet skrive til dig - nytaarets fortrinlige anledning glæde mig av haenderne fordi jeg ved den tid var i et saa haardt pres av arbeide - det plede mig nemlig ind i den ellefte time at delta i en stor utornyknings-konkurrence (sjömandsskolen i Kristiania) - som blev utskrevet for over et aar siden og hvis indleveringsfrist var 15de januar i aar. Opgaven var omfattende og vanskelig (rummene var nemlig uhoert slette). Jeg utarbejdet i løpet av 1½ maaned et utkast som ikke har nogen utsigt til at vinde - men som du ser, man faar fart i sig av at komme til Italien og føle nödvendigheten av at faa noget fra haanden selv. Jeg hadde forresten tilslut den vanskelighet at det ikke var mulig at faa sendt det hjem - i samfulde tre uker reiste der ingen kurer fra den norske legation - og jeg var tilslut nödt til at klippe det op i smaaliter og sende det som brev. Jeg har til dato ingen kjendskap til om det naadde frem til bedömmelse. - Som du ser befinder jeg

mig et mærkelij sted idag - i Cave dei Tormasi
en likegyldig by klods ned for Palermo. - Vi
reiste nemlig den 20de januar til Sicilien
- som var en storartet oplevelse. Vi var
sammen med Mogens - Else bor i Assisi
men skilles fra ham i Gigenti - han
reiste direkte hjem over Palermo igjen
- vi toer gennem byen til Taormina
som er beliggende ved Etna, en vulkan
du sikkert har hørt om. Der var nær-
mest pittoresket samt mordant. Inat
har vi saa reist op gjennem Calabria
og Cepinder os nu paa overmaante sted
og det er nemlig nærmeste udgangspunkt
for reisen til Paestum, hvilken vi drager
imorgon. Min kone er bestkjæftet
med en dødlignende søn - hun har
nemlig feiret Sicilien med en stærk
og vedholdende mavesjau, hvilket i langden
ikke virker stimulerende.

Naa har jeg altsaa fyldt et par
foliosider med mig selv og husstand
uten at være kotormet til det vesent-
lige: din utstilling og de andres. Til
lykke med den! Det var jo kun spædt
blivad jeg fik tak i om den i skandi-
naviske fornings besvarelse - men
en stor succes mener jeg at kunne
utdrage av hvad jeg fandt. --

At nu er den atter under vand
i havet, det er mange dage siden sist og jeg

er begyndt at skrive med Fusch, hvilket er ulæselig.
Uforlignelig aften og en otte timers automobilreise paa
en vei av skikkelse som en overmaade bred kloak,
en kjede av mandsdype gryter med løt i - førte
mig til Paestum. Men jeg hadde sat mig i hodet
at jeg vilde se Poseidon-templet, som er det best
bevarte doriske Tempel som findes; og jeg angret ikke.
Vi er nu i Neapel, vi har set golfen fra hotel
Bertolinis Terrasse mens makeløse lym ræslet
over hele himlen. Resten av tiden har vi til
bragt i museet, som jeg er aldeles beruset av.
Idag saa jeg Alexanderslaget, det var en stor ople-
velse. Det er i enhver henseende et av de største
mesterverker jeg har været ute for. En fem-seks av
bronzene er ogsaa mange landes reiser værd.
Vi blir her kun to dager til og reiser saa tilbake
til Rom. Efter en kort rast der gaar vandringen
videre - Assisi, Perugia, Orvieto, Arezzo, Siena
- Firenze, hvor vi har tænkt at bli boende en
maaned tid. Saa nordover gjennem en hoben
byer - hjem over Paris og forhaabentlig London.
Det blir en lang tid uten at gjøre noget med
hænderne, men deilig er det at reise, og jeg
synes hver eneste dag her er nødvendig for mig,
jeg vilde ikke bytte bort nogen. Først til sommeren
begynder jeg at saa at male igjen, jeg glæder mig
daglig til det ogsaa men er forberedt paa at det
blir meget vanskelig den første tid.

Altet er flis-indskud om mig selv!
Det ser nærmest ut som om jeg vilde gaa utenom
utstillingen, men det motsatte er i høi grad

tilfældet. Jeg har tænkt meget paa den. Det skulde interessere mig meget at høre om hvordan den er gaaet økonomisk - men tiden er jo desværre ikke videre stamt for malerikjøp i større stil.

Med hensyn til pressens omtale af udstillingen haaber jeg ikke den blir slet for naar jeg synes at Bömmeliches digt var aldeles øredøvende rædselsfuldt og at det paa en ukkelig maate virket tilbage paa hans artikel. Saa meget mere glædet de Thomsons kronik mig - og navnlig Fritz Lybergs opsæt, som ved nok var det betydningsfuldeste overfor publikum.

Men hvad var det for nogen dyr som hadde skaaet istykket lillederne? Gysaa dette vil jeg gjerne høre om. - Jeg vilde i meget høj grad ønske at vi kunde gaa denne udstilling til Kristiania, hvor den i høj grad traugtes - men jeg vilde jo nødtig det skulde ske før til høsten. Jeg kunde i saa tilfælde muligens være noget til nytte, selvom min position i kirke ikke netop kan betegnes ved ordet almenting. Jeg vil dog ingenlunde være den som opsummerer det for stedet til dette, da det sandsynligvis kun vilde bli en udgift - chansen til salg ligesom for öieblikket er under null.

Desværre kommer jeg ikke hjem over Hjørdalen og træffer dig - saameget mere paahevet er det at du ikke ser dig et øieblik i mig og vice versa, ilvertfald i mig. Det er best at adressere det til fru Boet, Piazza del Popolo 18, Roma, saa far jeg det nok.

Vils kamme mange gange fra mig. Ingrid ber mig lide mangfoldigt.

Din

alp. Rolfsen
(morsk maler) A. R.